

شرح زندگی و خدمات علمی شادروان تقی بینش

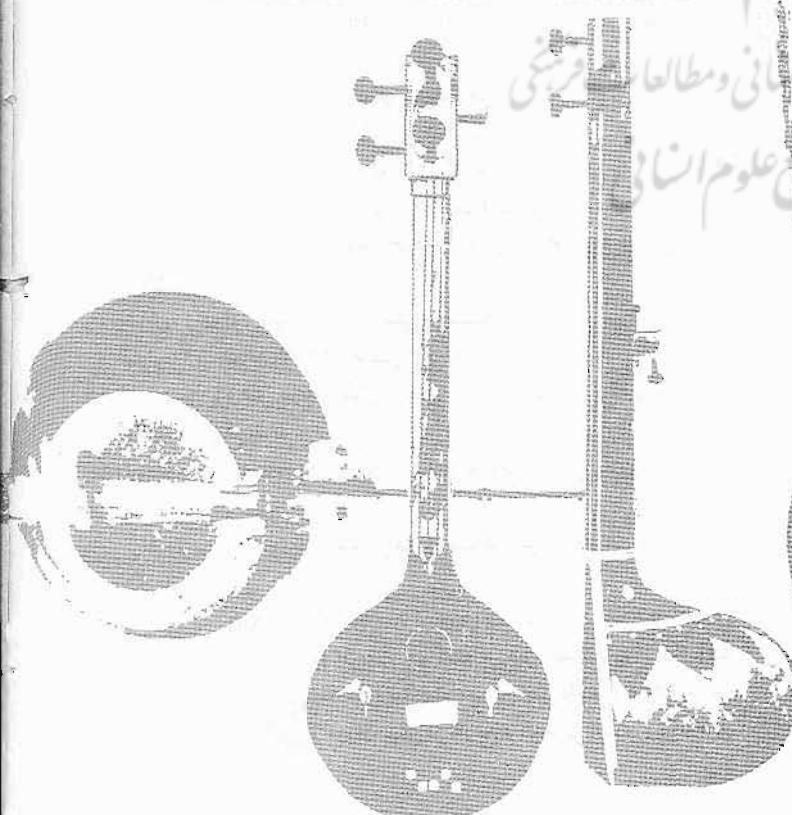
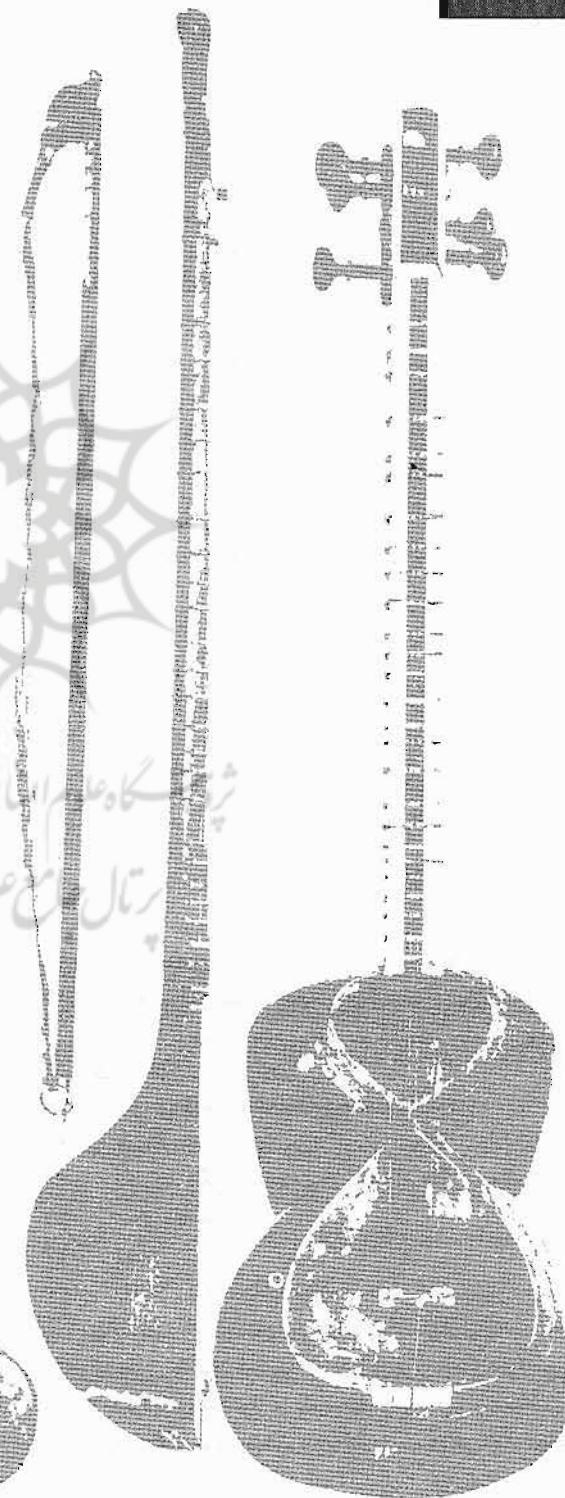
بهروز وجданی

شادروان تقی بینش به سال ۱۳۰۰ شمسی در شهر مقدس مشهد به دنیا آمد. پدرش حاج علی رکن‌التلیه سرکشیک اول استان قدس رضوی فرزند حاج عبدالحسین نقيب‌الاشراف بود. وی پس از تحصیلات عالیه در فیزیک و ادبیات، موسیقی نظری را نزد سلیمان خان روح‌افرا و نوازنده‌ی تار را نزد استاد علی اکبرخان شهنازی فراگرفت.

استاد بینش به سبب وابستگی به استان قدس رضوی امکان مطالعه و بررسی نسخ خطی و متون قدیمی موسیقی ایرانی را به راحتی داشت، از این رو تصمیم گرفت وقت گرانبهای خود را به معرفی و شناساندن میراث گران‌قدر موسیقی نیاکان به نسل حاضر صرف کند و در این راه سخت و طاقت‌فرسا تا حد زیادی نیز موفقیت کسب کرد.

۱ - وی در سال ۱۳۵۴ کتاب معروف «مقاصداللحان» نوشته عبدالقدار مراغی موسیقی دان و موسیقی‌شناس بزرگ ایران در سنه ۸۲۱ هجری قمری را که در کتابخانه آستان قدس نگاهداری می‌شد با کمک بنگاه ترجمه و نشر کتاب چاپ و منتشر کرد.

عبدالقدار مراغی این کتاب را با استفاده و تلخیص از اقوال استادان سلف فراهم آورده و خواننده را از مراجعة به کتاب‌های گوناگون بی‌نیاز کرده است. مقاصداللحان شامل دوازده باب است و در آن از چگونگی تولید صوت و نغمه‌ها، محاسبات ریاضی مربوط به موسیقی و کوک کردن سیم‌ها و تغییر مایه یا «انتقال»، پرده‌های اصلی و انواع ترجیعات و آداب خیاگری در قدیم و سرانجام تأثیر موسیقی در مزاج آدمی بر حسب عقیده قدمای بحث کرده است. این مباحث را می‌توان پایه موسیقی ایرانی دانست. این کتاب ارزنده علاوه بر جنبه هنری که دارد یکی از متون مفید زبان فارسی به شمار آمده و به ویژه اصطلاحات علمی که مؤلف در سراسر کتاب برای بیان دقیق موسیقی آورده است، منبع مهمی برای محققان زبان و لغت فارسی می‌تواند باشد.

بخش «خاتمه» کتاب جامع الالحان نیز به اهتمام استاد بینش در سال ۱۳۷۲ به وسیله مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی به زیور طبع آراسته شد.

۳ - تصحیح و نشر «رساله بنایی» با کمک مرکز نشر دانشگاهی به اتفاق موسیقی‌دان و موسیقی‌شناس معروف معاصر آقای دکتر داریوش صفوت که از روی نسخه دکتر یوسف نیری به صورت عکس‌برداری رساله بنایی نوشته علی بن محمد معمار مشهور به «بنایی» یکی از هرمندان نیمة دوم قرن نهم و اوایل قرن دهم هجری است. بنای علاوه بر این که به علوم زمان خود از جمله ریاضی و معماری و ادبیات و شعر آشنایی داشت در هنرهایی چون خوشنویسی و موسیقی نیز دست داشت. کتاب رساله بنایی اثر ارزشمند این دانشمند است که شامل مقدمه و دو مقاله و خاتمه است. هر چند بنایی همان مطالبی را که از موسیقی‌دانان بزرگ قبل از او و به تصریح خودش صفوی‌الدین ارمومی و عبدالقدار مragی به آنها بازگو و نقل مجدد کرده است ولی اهتمام او در پوشاندن لباس اختصار و ایجاز به آنها و ساده و زود فهم کردن مطالب از اهمیت زیادی برخوردار است.

۴ - «شرح ادوار» همراه با متن ادوار و زوائد الفوائد یکی از آثار ارزنده عبدالقدار مragی است که در حقیقت شرح و ترجمه‌ای است از کتاب مشهور «الادوار» صفوی‌الدین ارمومی (متوفی ۶۹۳ هجری قمری) که به اهتمام شادروان تقی بینش در سال ۱۳۷۰ به کوشش مرکز نشر دانشگاهی تهران به چاپ رسیده است.

این کتاب شامل مقدمه‌ای جامع و ارزنده در هفتاد صفحه است که توسط مصحح (تقی بینش) نوشته شده است. این مقدمه فاضلانه و علمی خواننده را در درک بهتر و صحیح‌تر مباحث اصلی و مهم کتاب یاری فراوان می‌رساند.

۲ - شادروان بینش پس از کتاب مقاصد الالحان کتاب دیگری از همین موسیقی‌دان به نام «جامع الالحان» را با استفاده از نسخه مورخ ۸۱۸ هجری قمری (به خط عبدالقدار مragی و متعلق به کتابخانه سور عثمانیه) را با همت مؤسسه اطلاعات و تحقیقات فرهنگی در سال ۱۳۶۶ به چاپ رسانید و به عنوان کتاب ممتاز سال نیز شناخته و معرفی شد.

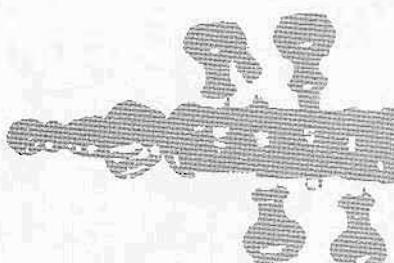
کتاب جامع الالحان که به قول هنری جرج فارمر موسیقی‌شناس معروف مهم ترین اثر عبدالقدار مragی محسوب می‌شود به غیر از دیباچه و مقدمه و خاتمه، دوازده فصل دارد. دیباچه کتاب فوق طبق معمول با حمد قادر متعال و نعت رسول اکرم (ص) آغاز می‌شود. عبدالقدار در این کتاب اشاره کوتاهی دارد به عشق و علاقه خود به موسیقی و رنجی که در تکمیل و تحصیل آثار پیشینیان بر خود هموار کرده است و می‌نویسد که این کتاب را برای تعلیم دو فرزندش عبدالرحیم و عبدالرحمون تألیف کرده است، در پایان کتاب نیز فهرست مندرجات نگاشته است. مقدمه جامع الالحان در پنج فصل زیر است، تعریف موسیقی، کیفیت به وجود آمدن موسیقی، موضوع موسیقی، مبادی موسیقی، علت غایی موسیقی.

موضوع ابواب دوازده گانه این کتاب نیز شامل مباحث اساسی و مهم موسیقی قدیم ایران است.

در هر حال شباهت مقاصد الالحان و جامع الالحان به حدی زیاد و محسوس است که گاه عبارتها و حتی جداول و اشکال دو کتاب با هم فرقی ندارند.

شادروان تقی بینش به سبب حفظ اصالت و امانت کتاب فوق از کتب معتبر و مرجع زیر استفاده کرده است: مقاصد الالحان، موسیقی کبیر فارابی، شفاء ابن سینا، صحاح جوهری، ادوار صفوی‌الدین ارمومی و بالآخره در اتاج علامه قطب الدین شیرازی، و در جامع الالحان به آنها استناد کرده است.

پرتاب جامع علوم انسانی

۵ - سه رساله فارسي در موسيقى شامل رسالات زير:

۱ - موسيقى دانشنامه علاني ابن سينا.

۲ - موسيقى رسائل اخوان الصفا.

۳ - رساله کنزا التحف.

این کتاب ارزنده در سال ۱۳۷۱ به اهتمام شادروان تقى بیش به چاپ رسيد استاد در پيش گفتار اين کتاب می نويسد:

موسيقى ايراني بدون تردید يكى از متعالي ترين جلوه هاي روحى و استعدادهای هنري نياکان ماست که چون در بين دانش هاي ايراني مقامي بس والا دارد باید در حفظ اصالت آن اهتمام و در نگاهباني آن تا آنجاکه امکان دارد اقدام شود. اين مجموعه به همین نيت فراهم آمده از بخش موسيقى دانشنامه علاني و ترجمه فارسي قسمت موسيقى رسائل اخوان الصفا و اثر بسیار نفیس کنزا التحف تشکيل می شود که چون همه آنها به فارسي است و نخستین بار چاپ انتقادی می شود، با توجه به معدودي ادیرياب بودن نسخه هاي خطى آنها و کميابي کتابهای فارسي در زمينه موسيقى، پيش بيش می شود که بتواند در حد خود مقتنم و ثمر آفرين باشد».

۶ - آخرین کتاب چاپ شده استاد «تاریخ مختصر موسيقى ایران» است که در سال ۱۳۷۴ منتشر شده است. این کتاب حاوی اطلاعات، ديدگاهها و اسناد و مدارک جدیدی درباره موسيقى ایران است. کتاب با يادداشت و پيش درآمد شروع شده و پس از آن موسيقى ایران زمين بر اسامي دوران هاي مختلف باستانی و اسلامي شرح داده شده است. در هر دوره يا دوران به شرح حال و آثار دانشمندان، موسيقى دانان، موسيقى شناسان، نوازنديگان و خوانندگان و رسالات و کتب مهم باشري شيوها و فاضلانه پرداخته شده است. شادروان بيش در يادداشت کتاب فوق می نويسد:

جامع الاحان

خاتمه

ثانيه

عبدالقادر بن عبي طلاقظ الماغني

براستام

تقى بيش

نشریه علمیات پژوهیشی استاد ایران

شرح ادوار

(نامه اندیشه درباره درباره القرآن)

عبدالقادر بن عبي طلاقظ الماغني

به احمد قاسم بيش

دانشنامه علاني در موسيقى

- ۷ - فرهنگستان علوم جمهوری اسلامی ایران، نگارش مقالات موسیقی.
- ۸ - همکاری با حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، سخنرانی در مورد موسیقی سنتی ایران در مناسبات های مختلف.
- ۹ - شرکت در بیشتر سمینار های فرهنگی به عنوان سخنران مطلع و آگاه در زمینه موسیقی قدیم ایران.
- ۱۰ - استاد راهنمای، مشاور و یاری رسان تمام دانشجویان، اساتید، پژوهشگران موسیقی ایرانی.
- ۱۱ - سرانجام پس از یک عمر سرشار و پرپار ساعت ۷ بعداز ظهر روز ۲۱ اسفندماه ۱۳۷۴ شادروان تقی بیشن در اثر ضایعه سکته مغزی دار فانی را وداع گفت و

کالبد تن بر زمین گذاشت

جان و خرد سوی سماوات بُرد

او را بر حسب حق و راتبہ نیا کانش «خاندان نقیب‌الاشراف» روز

پنجشنبه ۱۳۷۴/۱۲/۲۵ در صحن نوی استان قدس رضوی به خاک

سپردند.

اعضاء هیئت علمی، اساتید و دانشجویان حق شناس مرکز آموزش عالی میراث فرهنگی به بیانه «جهلمنی روز درگذشت آن زنده‌یاد» با حضور اعضاء خانواده شادروان، اساتید، دانشجویان و پژوهشگران و علاقه‌مندان موسیقی ایرانی مراسمی فراموش نشدنی شامل سخنرانی و اجرای موسیقی ایرانی در تاریخ ۷۵/۲/۸ برپا داشتند.

خدایش رحمت کند

- اهتمام در چاپ منفجح دیوان سوزنی سمرقندی، کتاب المصادر

زوزنی، دیوان شمس طبیی، شمارنامه طبری.

با استی اذعان داشت که شرح آثار و خدمات علمی، فرهنگی، ادبی و هنری استاد تقی بیشن در این مختصر نمی‌گنجد. ایشان با احیای متون گران‌قدر موسیقی قدیم ایران، فرهنگ معاصر موسیقی ایران را سپاسگزار ساخته است. استاد بیشن در میان اساتید موسیقی و دانشجویان دانشگاه و دیگر پژوهشگران موسیقی ایران نامی آشنا، فراموش نشدنی و جاودانه است و سوآمد تمام افرادی است که متون و منابع موسیقی قدیم ایران را می‌دانند.

این مرد صادق، خادم و زحمتکش تا آخرین روزهای حیات (۷۴ سالگی) با دانشگاه‌ها، مراکز هنری، مؤسسات فرهنگی زیر همکاری نزدیک و گسترده‌ای داشت:

۱ - مرکز آموزش عالی میراث فرهنگی به عنوان مدرس موسیقی ایرانی.

۲ - رشته موسیقی دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران به عنوان مدرس موسیقی ایرانی.

۳ - دانشکده موسیقی دانشکده هنر، تدریس موسیقی ایرانی.

۴ - بنیاد دائرة المعارف بزرگ اسلامی، نگارش بخش موسیقی دائرة المعارف.

۵ - بنیاد دائرة المعارف اسلامی، نگارش بخش موسیقی دائرة المعارف.

۶ - خانه سوره، مدرس موسیقی ایرانی.

جامع الأغان

تألیف

عبدالقادیر بن عبی حافظ المغربي

بر اساس نسخه نویزه دارالعلوم بحری قزوین

به کلام

تقی بیشن

موزه ملی اعلیٰ سلطنتی ایران

معاصد الأغان

تألیف

عبدالقادیر بن عبی حافظ المغربي

باتهم

تقی بیشن

